

[Dahlgaard.]

Tilslutning i Udvalget, og jeg har derfor alene paa mit Partis Vegne stillet enkelte Ændringsforslag, tagende Sigte herpaa.

Jeg nævnte, at de Luksustoldsatser, som nu gøres permanente, omfatter i alt en aarlig Indtægt paa 4 Mill. Kr. Efter de Forslag, jeg har stillet, vilde der nu ske en tilsvarende Nedsættelse paa andre af Toldlovens Omraader. Jeg skal føje til, at vi fra vor Side gerne vilde være gaaet endnu videre med Forslag om Toldnedsættelser af denne Art; men vi har indskrænket os til de foreliggende under Hensyn til den finansielle Stilling i Landet.

Det første Ændringsforslag under Nr. 16 gaar ud paa at gøre Tømmer og Træ todfri. Det kan ikke være andet end urimeligt at beskatte enhver Produktion, der anvender Træ og Tømmer; først og fremmest er det urimeligt overfor Byggeriet, der paalægges det en Skat af den Art. Man kan nok sige, at det ikke er store Beløb, det hele drejer sig om for et Hus; men det er dog Beløb af Betydning, og det er jo i øvrigt en Indvending, man kan anføre overfor hver enkelt Afgift, man foreslaar nedsat. Ændringen paa dette Punkt vil andrage et Beløb af $1\frac{1}{2}$ —2 Mill. Kr. aarlig.

Dernæst har jeg under Nr. 6 foreslaaet, at Vinduesglas skal gøres todfrit. Det er et Forslag, der ogsaa har nogen Betydning for Byggeriet, men det har dog særlig Betydning for Gartneriet. Man vil vist erindre, at en Del af Gartneriets Udøvere har ansøgt om en Forøgelse af Toldbeskyttelsen for Gartneriprodukter, en Forøgelse, som der utvivlsomt ikke er Mulighed for at gennemføre her i Tinget. Men naar der ikke er det, forekommer det mig, at man til Gengæld har den Pligt overfor Gartneriet at hindre uretfærdige Byrder paa de Produktionsmidler, Gartneriet anvender, og derfor har jeg villet imødekomme det Ønske, der fra Gartneriets Side er fremsat om, at det Glas, der anvendes til deres Drivhuse, gøres todfrit. Man maa erindre, at det er stadig større Dele af dansk Gartnerijord, der lægges ind under Glas, og derfor er det en Bestemmelse, som vil have stadig større Betydning.

I øvrigt er det en Bestemmelse, som der ogsaa fra Venstres Side er udtalt stor Sympati for, jeg erindrer, at den ærede Ordfører for Toldudvalget, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, i Fjor netop overfor Toldbeskyttelseskravet gav Udtryk for, at man paa dette Omraade kunde imødekomme Gartneriet. Det er klart, at jeg føler mig skuffet over, at denne Sympati og dette Tilsagn fra i Fjor ikke i Aar har kunnet

omsættes i Handling. — Denne Nedsættelse drejer sig om ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. aarlig.

Endvidere har jeg under Nr. 14 foreslaaet Bortfald af Salttolden. Det drejer sig her om et aarligt Beløb paa ca. 150 000 Kr. Det er Imødekommen af et Ønske, der ofte er fremsat af Fiskeriet, hvor Saltskatten spiller nogen Rolle ved Nedsaltning af Fisk, men det er ogsaa et Spørgsmaal, som har nogen Betydning for Landbruget. Jeg skal saaledes i denne Forbindelse erindre om, at alene de danske Svineslagterier aarlig i Saltskat betaler omkring 50 000 Kr. Jeg begriber ikke, at man kan stemme imod, at den danske Svineproduktion bliver fritaget for denne Skat, samtidig med at man gaar til at yde Skibsbygningsindustrien et direkte Tilskud paa yderligere $\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Under Nr. 8 har jeg foreslaaet Toldnedsættelse paa forskellige Arter af Garn, hvoraf den vigtigste Gruppe er Høstbindegarn; det er en Nedsættelse, der drejer sig om ca. 100 000 Kr., saa det er ikke noget stort Beløb, men til Gengæld tør man sige, at det er en ganske urimelig Beskatning, der finder Sted af det Produktionsmiddel, som Høstbindegarn er; og jeg vil ogsaa gerne imødekomme det ærede Medlem Hr. Pinstrup, som i sin Tid i meget varme Ord har ansøgt Rigsdagen om netop at faa denne Toldsats slettet. Jeg kan ikke tænke mig andet end, at hvis det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som staar i et nært tjenstligt Forhold til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, forinden han havde taget sin Stilling i Toldudvalget, havde henvendt sig til Landboforeningernes Formand, vilde han have faaet det faderlige Raad at imødekomme den Ansøgning, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup i sin Tid har indsendt, og som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, saa vidt jeg husker, har paraferet.

Under Nr. 12 og 13 har jeg dernæst foreslaaet Toldfrihed for Ris og Sago — det drejer sig om et Beløb paa 300 000 Kr. om Aaret — ud fra det Synspunkt, at der ikke er nogen Rimelighed i at beskaffe Forbruget af denne Vare.

Jeg skal tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, jeg her har nævnt, til Vedtagelse her i Tinget. Det er en af de Ting, der altid fremføres meget stærkt fra Regeringens Side, at det, det kommer an paa, er, at vi faar Produktionsomkostningerne ned; men selv om Regeringen Gang paa Gang fremsætter den Paastand — og den er utvivlsomt rigtig — glemmer Regeringen Gang paa Gang, hvilken Rolle den indirekte Beskatning spiller med Hensyn til Produktionsomkostningerne. Vi maa erindre, at de